

страхування має бути підтримано нормативно-правовою базою; удосконаленням податкової політики та державного нагляду; підвищенням фінансової надійності страховиків, страхової культури населення; підготовкою та перепідготовкою кадрів.

Список бібліографічних посилань

1. Шатковський Я. Обов'язкове медичне страхування в Україні: правові проблеми та перспективи їх вирішення. *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. 2010. Вип. 46. С. 145–150.
2. Білик О. І., Качмарчик С. А. Переваги на недоліки введення обов'язкової форми медичного страхування в Україні. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2013. № 767. С. 270–276.
3. Бермугова К. А. Обов'язкове медичне страхування: перспективи запровадження в Україні. *Новини медицини та фармації*. 2012. № 17 (430). С. 22–27. URL: <http://www.mif-ua.com/archive/article/34165> (дата звернення: 15.04.2017).
4. Астахова І. Е., Касьян Є. О. Перспективи загальнообов'язкового медичного страхування в Україні. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2009. № 1. С. 111–115.
5. Болдова А. А., Мойко В. Й. Особливості медичного страхування в Україні. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2012. № 2. С. 33–39.

Одержано 17.04.2018

ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

УДК 341.2

Микола Володимирович КРИЛАЧ,

курсант 3 року навчання Київського факультету
Національної академії Національної гвардії України

*Науковий керівник: професор кафедри правових дисциплін Київського факультету НАНГУ
кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Сарнавський О. М.*

ОКРЕМІ НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ

1. У кримінальному провадженні на підставі угоди між прокурором та підозрюваним (обвинуваченим) про визнання винуватості заключним етапом діяльності прокурора є нагляд за виконанням її вимог. Для здійснення цього нагляду та реалізації повноважень звертатися з клопотанням про скасування вироку, яким затверджено угоду про визнання винуватості, у разі невиконання засудженим умов такої угоди (ст. 478 КПК), вбачається потреба у розширенні передбачених ст. 36 КПК повноважень. Зокрема, повноважень щодо витребування матеріалів, які підтверджують виконання засудженим умов угоди, надання доручень органам досудового розслідування з питань, пов'язаних з умовами угоди, та інших.

2. Згідно Закону України «Про Прокуратуру» прокурором місцевої прокуратури може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше двох років та володіє державною мовою.

Законодавча вимога щодо стажу роботи унеможливило прийняття на посаду до місцевої прокуратури магістрів права у рік їх випуску із вищих юридичних навчальних закладів. За два роки набуття юридичного стажу поза системою прокуратури молоді фахівці права можуть змінити, як за суб'єктивних так і об'єктивних причин, пріоритети щодо вибору майбутньої професії не на користь прокуратури.

З огляду на вищевикладене, вимогу щодо наявності дворічного стажу роботи в галузі права для призначення на первинні прокурорські посади доцільно скасувати.

3. Верховною Радою України нинішнього скликання до теперішнього часу не виконані вимоги Коаліційної угоди в частині створення військової поліції на базі Військової служби правопорядку у Збройних Силах України. Досудове розслідування по військовим кримінальним правопорушенням доцільно передати з органів військової прокуратури до військової поліції.

Одержано 17.04.2018

УДК 351.74

Тимофій Олексійович ВОРОТИЦЬКИЙ,

курсант 2 року навчання Київського факультету
Національної академії Національної гвардії України

*Науковий керівник: доцент кафедри правових дисциплін
Київського факультету НАНГУ кандидат юридичних наук, доцент Галай В. О.*

ДЕРЖАВНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Проблема забезпечення безпеки працівників правоохоронних органів в останні роки набула особливого значення у зв'язку із загостренням криміногенної ситуації у державі, появою нових небезпечних форм злочинності, зокрема організованої, а також необхідності формування ефективних правоохоронних інститутів в умовах реформування публічного управління.

У зв'язку з цим постала нагальна потреба створення таких умов для виконання правоохоронними органами їх повноважень, за яких їм би забезпечувався захист від тиску, погроз і посягань на життя, житло чи майно при виконанні ними своїх обов'язків і відповідав би міжнародним правовим стандартам у галузі прав людини. Задля цього Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», яким встановлюється система особливих заходів державного захисту працівників правоохоронних органів від перешкоджання виконанню покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань на життя, здоров'я, житло і майно зазначених осіб та їх близьких родичів у зв'язку із службовою діяльністю цих осіб.